

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den Danske Rim-Krönike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 588. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1834_539-txt-shoot-idm1731/facsimile.pdf (tilgået 30. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Til, paa Majstatens Begne,
I den Sky derom at begynde,
Satte jeg en Konge-Ket!

Den skal staae til Verdens Ende,
Midt hvi fra Slagt til Slagt,
At vor Magt vi sit i Gaende
Kun til Næstens Bærs-Dragt,
Midt med den store Gave:
Dannemand er ingen Slave
Og Land-Haber ei Dødsbet!

Borger skal med Adels stemme
I mit Naad til Landets Lov,
Bønderns Fjells ei at glømme,
I ham siffer Folkets Navn,
Men paa een Dag Stort ei dugges,
Kun med Kamp kan det lykkes
Net at ramme Alles Lov!

Det vil ogsaa man Nan have
Lærde Mænd og Boglig Kunst,
Jeg med Bøger mange Slæde
Fikste derfor ei omsonst;
Bøgene i Konges-Sale
Gædt engang sig skal betale,
Hvad dem giar det bedste Guld!

Christian den Lyvende.

Jeg kende maas, betoerret,
I hvor høit jeg sad paa Stuen,
Egden er dog her Mandt Hæret,
Kryber af men slyger paa,
Vilger Haarene med Sorgen,
Een i Hjerten, saa paa Bergen!

Læg en, som var flug tilude,
Lørd vel, med flere Død,
Mit og Niget at helbrede,
Og sin Doctor let man træde,
Været, sandt dog Patriotten,
Løgsdommen var, end Støten!

Jeg og Niget kom paa Kanden
Af den rene Undergang,
Folken beder end Forskanden
Over Svog dog lagde Spang,
Ja, til Lykke, sels trædt Kuren,
Eg hos Begge hjalp Naturen!

Med sit Hørd sat paa Stige,
Stats-Konkfabere til Skraf,
Og for alle Dretter soge
Til et stort Hvarfets-Træt,
Struense, som han var polst,
Staar i Folke-Hjertelet!

Tidlig traadte jeg tilbage
Fra den store Skue-Plads,
Dermed dog udvandt ei fage
Sindet i mit Time-Glas,
Og det Naan har ingen Fare,
Een paa Jord kan mit udvare!

Var de funde, var de stærke,
Kongerne i Svog og Ned,
Saa dog vandt et Mindes-Mærke,
Hvortil bedre der gik Død,
End af Mit der gaar i Bangen,
Kult i Sky med Folke-Sengen!

For sin Fader aldrig satte
Een en bedre Mindes-Steen,
Hvortil Bønder kan sefatte
Jusfist med den Tale reen:
Hun skal hedde „Friedt-Stette“
Eskan saas de, som hende stotte!

Derfor jeg, som Fredriks Fader,
Ejger med den gamle Skjald:
Vel den Mand, sig efterlader
Eg en Een i Konge-Hald,
Bredt sin til Kerges Halder:
Hvelftem i Kongens Hæder!

